

Winston Churchill: pledoarie în favoarea creării Statelor Unite ale Europei

Winston Churchill 1874 - 1965

Winston Churchill, fost ofițer de armată, reporter de război și prim-ministru a Marii Britanii (1940-1945 și 1951-1955), a fost unul dintre cei care au propus pentru prima dată crearea „Statelor Unite ale Europei”. Experiențele trăite în timpul celui de-al Doilea Război Mondial l-au convins că doar o Europă unită poate garanta pacea. Țelul său era eliminarea pentru totdeauna a ideilor naționaliste și beligerante.

Churchill și-a formulat concluziile trase din lecțiile istoriei în faimosul discurs adresat studenților Universității din Zürich, în 1946: „Există un remediu care, în câțiva ani, ar face Europa ... liberă și ... fericită. Acesta presupune recrearea familiei europene, cel puțin în măsura în care acest lucru este posibil, și dotarea ei cu o structură care să-i poată permite să trăiască în pace, siguranță și libertate. Trebuie să construim ceva de tipul Statelor Unite ale Europei”.

Astfel, omul care fusese motorul coaliției antihitleriste a devenit un militant activ al cauzei europene.

Winston Churchill este cunoscut și ca pictor și scriitor; în 1953, a fost recompensat cu Premiul Nobel pentru literatură.

Primii ani de viață

Winston Churchill s-a născut la 30 noiembrie 1874, în familia aristocrată Spencer-Churchill a ducilor de Marlborough, dar mama sa provenea din America. După ce s-a bucurat de o copilărie privilegiată, Churchill și-a început studiile în 1888, la Harrow, o renumită școală de băieți din Londra. Nu i-a plăcut școala și nu a fost un elev deosebit.

La terminarea studiilor, în 1893, abia după trei încercări a reușit să treacă examenul de admitere la Sandhurst, Academia Militară Regală. Dar, după absolvire, a început o carieră militară deosebită. În următorii cinci ani, a luptat pe trei continente, a câștigat patru medalii și un Ordin de Merit, a scris cinci cărți și a dobândit un loc în Parlament. Toate acestea s-au întâmplat înainte să împlinescă 26 de ani.

Cariera politică

În perioada în care se afla în serviciul armatei britanice, Churchill a fost și corespondent de presă. În timp ce făcea un reportaj despre Războiului Burilor din Africa de Sud, a ținut el însuși prima pagină a ziarelor când a evadat dintr-o tabără de prizonieri de război de acolo, după care s-a întors în Anglia în 1900 pentru a se implica într-o carieră politică. A fost ales în Parlament și a lucrat în cabinete diferite ca ministru al afacerilor interne și prim Lord al Amiralității (ministru responsabil de marină). În 1915, a fost forțat să demisioneze după eșecul unei campanii militare. A decis să se alăture din nou armatei și s-a aflat la comanda celui de-al șaselea batalion, Royal Scots Fusiliers, în tranșeele din Franța. În 1917, când s-a format un nou guvern, a devenit ministru al munițiilor. În anii care au urmat până în 1929, Churchill a ocupat cele mai importante funcții ministeriale, cu excepția celei de ministru al afacerilor externe.

În 1929, Churchill a părăsit Partidul Conservator. Acesta este începutul acelei perioade din viața lui cunoscută sub numele de „anii de izolare”. A continuat să scrie și a devenit un autor foarte bine vândut, publicând numeroase articole și cărți. Churchill s-a numărat printre primii și puținii oameni care și-au dat seama de amenințarea crescândă pe care o reprezenta Hitler cu mult înainte de începutul celui de-al Doilea Război Mondial, fiind primul care și-a exprimat preocupările în acest sens.

Churchill arată semnul „V” de la victorie în timpul unui discurs la Congresul European de la Haga din 1948.

Al Doilea Război Mondial

În 1939, previziunile lui Churchill s-au adeverit la izbucnirea celui de-al Doilea Război Mondial. În 1940, a devenit prim-ministru și a condus Marea Britanie pe timpul anilor grei de război, oferind speranță și determinare poporului britanic prin discursurile sale pline de inspirație. Refuzul său ferm de a lua în considerare înfrângerea sau de a negocia cu naziștii a inspirat rezistența britanică, în special la începutul războiului, atunci când Marea Britanie a fost singura care i s-a opus în mod activ lui Hitler. Cu toate acestea, Churchill a pierdut alegerile la sfârșitul războiului. Totuși, nu și-a pierdut capacitatea de a anticipa evenimentele, fapt demonstrat de faimosul său discurs ținut la Fulton, Missouri, privind amenințarea reprezentată de comuniștii sovietici, în care a inventat binecunoscuta expresie „Cortina de Fier”.

„Statele Unite ale Europei”

În 1946, Churchill a rostit un alt discurs celebru, la Universitatea din Zürich, în care a pledat pentru crearea „Statelor Unite ale Europei”, îndemnându-i pe cetățenii europeni să întoarcă spatele ororilor din trecut și să privească spre viitor. El a declarat că Europa nu își poate permite să alimenteze ura și răzbunarea izvorâte din rănilor trecutului și că primul pas spre recrearea „familiei europene” a dreptății, compasiunii și libertății era „edificarea unor State Unite ale Europei. Doar în acest fel sute de milioane de truditori vor putea să-și recâștige micile bucurii și speranțe pentru care viața merită trăită”.

Consiliul Europei

Favorabil creării Statelor Unite ale Europei, Churchill s-a numărat printre cei care au pledat pentru prima dată în favoarea integrării europene pentru a evita ca atrocitățile celor două războaie mondiale să se repete, propunând ca prim pas în acest sens înființarea unui Consiliu al Europei. În 1948, la Haga, 800 de delegați din toate țările europene s-au reunit în cadrul unui mare Congres al Europei, la care Churchill a fost președinte de onoare.

Acest eveniment a condus la crearea Consiliului Europei, la 5 mai 1949, la a cărei primă reuniune a participat însuși Churchill. Apelul său la acțiune poate fi considerat un stimul pentru continuarea integrării, așa cum s-a convenit ulterior în timpul Conferinței de la Messina din 1955 care, doi ani mai târziu, a avut ca rezultat încheierea Tratatului de la Roma. Churchill a fost, de asemenea, cel care a adus pentru prima dată în discuție ideea unei „armate europene” care să protejeze continentul și să consolideze diplomația europeană. Mai mult decât atât, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a fost creată în 1959, la un deceniu după ce Churchill promovase pentru prima dată ideea înființării sale.

Motivând popoarele europene să-și unească forțele în lupta împotriva nazismului și fascismului, Winston Churchill a devenit forța motrice a integrării europene și un luptător activ pentru această cauză.